

-*-

SENTÈNCIA 11-05 DE 11 D'ABRIL DE 2005

Ponent M.I.: Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 15 de novembre de 2004, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem David O.M., com a responsable penalment en concepte d'autor, del delictes major de lesions per imprudència, sense la concurrència de circumstàncies modificadores de la responsabilitat penal, a la pena d'UN MES DE PRESÓ CONDICIONAL, multa de CINQ-CENTS EUROS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna David O.M., solidàriament amb la companyia GENERALI FRANCE i subsidiàriament amb la Societat FORMO S.A. a pagar:

- A la CASS la quantitat de 6.178,81 Euros.
- A Pablo P.B. la de 28.001,08 Euros.

Diem que la reclamació per la pèrdua de la paga de Nadal (2.414,22 Euros) i de la suma de 1.665,33 Euros al mes de març de 2003, serà examinada en període d'execució de sentència, havent de justificar Pablo P.B. en el termini de quatre mesos i mitjançant certificat del seu patró les sumes que no haurien estat percebudes per raó de l'accident al desembre 2002 i al març 2003 i per quin concepte aquestes quantitats havien de ser-li pagades.

Les eventuais despeses futures, hauran de ser reclamades per la via civil."

II.-RESULTANT: Que l'advocat defensor de la Companyia Generali France Assegurances formula recurs contra la referida sentència. Estima que la indemnització de la IPP i del pretium doloris està totalment exagerada tenint en compte la jurisprudència habitual dels

tribunals andorrans. Afegeix que és impossible una condemna pels danys causats en el telèfon mòbil donat que la responsabilitat civil deriva ex delicto és a dir del delicte de lesions per imprudència en el cas d'autes.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal deixa al millor criteri la valoració i determinació dels quantums a satisfer en concepte de responsabilitat civil.

IV.-RESULTANT: Que l'advocat defensor de Pablo P.B. s'oposa totalment al recurs, fent ressaltar que els reculls de resolucions del Tribunal de Corts resulten orientadors i no criteris d'aplicació matemàtica.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que la indemnització del pretium doloris qualificat de moderat és molt superior a la jurisprudència habitual dels tribunals andorrans per casos similars. Però està justificada pel Tribunal de Corts en la seva sentència per les circumstàncies particulars: en efecte, el perjudicat necessitava treballar per atenuar el dolor patit a resultes de la mort de la seva filla en circumstàncies particulars. És a dir que el seu perjudici ha estat amplificat per aquest esdeveniment.

II.-CONSIDERANT: Que la indemnització de la IPP pren en consideració l'edat de la víctima i el grau de la incapacitat així com la incidència laboral. En el cas d'autes el perjudicat té 63 anys, és a dir un futur laboral molt reduït en el temps amb una incidència qualificada de moderada. Per altra part, el grau d'incapacitat està fixat a 15%, és a dir a un nivell baix, les seqüeles no essent molt importants.

Per tant, el valor del punt no podia superar 1.000 euros, si ens referim als barems habituals dels tribunals andorrans de manera a no trencar el principi d'igualtat entre els perjudicats.

III.-CONSIDERANT: Que en matèria de delicte d'homicidi o de lesions per imprudència el tribunal aprecia, per economia processal, la totalitat del

perjudici patrimonial derivat del fet delictiu. És a dir que tan el perjudici material com el corporal derivats de la mateixa falta seran indemnitzats, malgrat l'absència de contravenció connexa al delicte major de lesions per imprudència. La mateixa solució preval en el dret dels països europeus com França. Tota interpretació restrictiva obligaria en efecte els perjudicats a actuar davant la jurisdicció civil per obtenir reparació del perjudici material ço que concretament incitaria a abandonar la indemnització d'aquell perjudici quan no és molt important.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs interposat en nom de la Companyia Generali France Assseurances, únicament en el que es dirà a continuació.

2.- Es confirma la sentència dictada pel Tribunal de Corts en la causa 153-1/03, a excepció de la indemnització per la IPP, que es fixa a 15.000 euros.

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.